

Előfizetési díj:

Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petítisor egyszer
9 kr., többszöri hírde-
tésnél 7 kr., Bélyegdíj
30 kr.

Nyilttér petítisora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.Bérmendetlen leveleket
csak ismert kezeztől fo-
gadunk el.Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.
Megjelenik minden vasárnap.

A dunántúli közművelődési egyesület.*)

A közművelődés, a magyarosodás érdekében naponként nagyobb tért foglal el a közvélemény. Csak a napokban tüzték ki Nagy-Károlyban a Széchenyi társulat zászlaját „Isten, hon és szabadság“ devise alatt.

Gf. Károlyi István — e hatalmas főúr — vette kezébe, s első volt, ki alá állt, a szatmári egyházmegye lángeszű püspöke s nagy szónoka, Schlauch Lőrinc. Követte a megye egész értelmisége, nagy- és kisbirtokosa, tisztviselői, polgársága.

Tehát az ébredő magyar társadalomnak ismét egy erős vérlitkítése, mely életerőre vall, nagy célok után tör.

Erdélyben csak most volt a culturegyesület gyűlése, egy ország szerenese kívánatai közt, fényvel és imponáló egyetértéssel.

Számtalan helyen felesillámlik a jóakarát, a honszerelmet tüze, csak a dunántúli megyékben van mély alvás, zsibbadtság, tétlenség, pedig Erdély után minket illet első sorban a tett, különösen pedig Somogy, Zala, Baranya határszéli megyéket, melyek legközelebb állnak a vészhez s így a hazafiság legnagyobb kötelességeket is ró rájuk.

Horvát- és Slavonországban, midőn a napokban megjelent a Szent-István koronáját hordó magyar király, miniszterelnöke Tisza Kálmán, mi tán e vidéken soha sem történt a horvátok által fogva tartott Erzsébet királynő óta, csak elvétve lehetett látni egy-egy magyar zászlót, sőt hivatalosan eltiltották annak kitűzését.

Vajjon megnyugtató lehet-e a horvát népnek ezen politikai rögeszméktől inscenizozott demonstrációja éppen akkor, midőn egy nagy birodalom lakosságának figyelme esüggött a fejedelem útján?

Lapunk egyik előző számában közöltük már e tárgyra vonatkozólag buzdító cikket; tekintve azonban az ügy fontosságát, időszerűnek tartjuk a közös érdek szempontjából „Somogy“ lap-társunknak e tárgyban írt s találon jellemző sorait egész terjedelmében átvenni.

„Zalamegye“ tárcája.

A „BUDAPESTI HIRLAP“

A hírlapírók fiatal óriása. Öt éves és máris mind a harminckét fogja kinőtt; harápot is azokkal már elegendő, a nélkül, hogy egyetlen fogát kihuzni engedte volna. Az egyetlen lap, melynek már megindulása előtt 500 előfizetője volt, mely két héttel megindulása után fölívítte 2000 előfizetőre s melyet ötödik évi fönnállása után 15,000 példányban nyominak s egy példányra számítva csak nyolc olvasót (holott kávéházakban 50-60-an, kaszinókban 15-20-an s minden családnál 5-6-an olvassák s aztán még kölcsön kéri a szomszéd) minden nap százhuszezeren olvasnak. Meg is engedhetette magának a „Budapesti Hírlap“ azt a fényűzést, hogy Párisból hozatott 40,000 forintos gépen nyomtatja lappéldányait; oly gép, melynek összeállításával 2 francia 5 hétig bajlódott. Az igaz, hogy ez a gép 500 darabra szétszedve érkezett meg s a darabok közt oly finomak is voltak, melyek akármelyik zseborának becsületére váltak volna.

De sok kell ám odáig, hogy ez a gép nyelje a papírt, és dobálja a lapot. Már késő éjszakára jár az idő, mikor megkezdte ezt a káprázatos munkát, melynek eredménye egy óra alatt 10,000 darab Budapesti Hírlap. Addig működik a másik gépezet, melynek neve újságírás. Szedjük szét egy kicsit ennek a kerekait. Vegyük pl. a Budapesti Hírlapnál divatozó rendszert.

Délután 5-kor berohan a szerkesztőségbe „lapunk egy barátja“. „Lapunk egy barátja“ többnyire olyan fiatal úri ember, ki a szerkesztőség egyik másik tagjával baráti viszonyban áll, bejár a redakcióba diskurálni, ha tud friss hírt, elmondja, vállalkozik unalmas színi- és műkedvelői előadások megnézésére, zászló-szentelési szögbeverésekre, táncmulatságokról szóló tudósítások megírására, s bankettek végig evésére. Ezekkel nagy

Vajjon nem itt túplálják-e legtöbb bizalommal, legerősebben a délszláv állam felállításának aspirációit? Bosznia és Herzegovina bekebelezése reményében nem itt fogamzik-e meg minden örjögő ábránd, melyet a Staresevicsok ugyancsak bő marokkal dobálnak a könnyen hívó nép közé?!

A szláv elemnek ily módoni szaporulása a monarchia lakosságának rovására itt a közel szomszédságban valami kedves jelenségek-e???

A Dráván tul folytonos izgatás a magyar állameszme ellen; a politikai tulzók a Staresevicsok a parlament tekintélyét is sárba hurcolva, egyre ássák alá a törvény és rend alapját; a sok nemzetiségi vakand szemlátomást a föld alatt tur, hogy megingassa a béke műveit. Olyan harc ez, mely fegyver nélkül küzdekik ugyan, de vannak az acélnál veszedelmesebb fegyverek is!?

S mi alusznak a boldogok álmát, még azon tért sem foglalva el, melyet a politikai kéréllhetlen viszonyok kijelelnék?!

A dunántúli közművelődési egyesület létesítése céljából az első lépések megtörténtek a tavasz mentén Pécsen, melyben a főérdem többek közt Beksics Gusztáv képviselő, mert ő volt a szellemi mozgató erő, toll- és szónoklattan, kapacitással.

Pécs városa maga mozog is. De mi Pécs maga, Somogy, Zala, Vas, Sopron, Veszprém, Győr, Fehérmegyeék nélkül?

Ha a százezerek akarata, tevékenysége nem foglal állást, mit nyom maga Pécs város intelligentiájának legjobb intentioju buzgolkodása, áldozatkészsége?

Csepp a tengerben!
A hazafias óriás munka alatt egyes erők leroskadnak, s csak a milliók egyetértése szentelheti fel csudás eredményé.

Mi azt hittük, hogy midőn Pécsen a szikra kigyulladt, mint futótűz járja át a Dunántúlt, annyival is inkább, mert nemzeti érdekek jel-tüze az.

szolgálatot tesz a munkatársaknak s jutalmul kinevezetik „lapunk barátja“-nak. „Lapunk barátja“-nak fő-erénye, hogy közölök valaki mindig jelen van ott, ahol valami történik.

Tehát mint említők, berohan, s jelenti, hogy a sugárton egy ház összedőlt, s az összes lakókat eltemette. A négy nagy teremben dolgozó munkatársak, számszerint tizen, összefutnak, s találgatják a halottak számát. A szerkesztő parancsot boesát ki, s három munkatárs fiakkerben elrobog a szerencsétlenség színhelyére, lapunk barátjának kalauzolására, s a helyi reporter vezetésével, aki minden szókát ismer a fővárosban (s a más szemében). Odaérve, azonnal látják, hogy „csak“ egy plafond szakadt be, az igaz, hogy maga alá temett 3 embert, de amilyen peches idő jár most a zsurnalisztikára, bizonyosan életben marad mind a három. Lapunk barátja éppen látva a rombadólt házat, elpárolog, ott marad a helyi reporter maga, a két munkatárs omnibuszon visszatér a szerkesztőségbe. (Jellemzi a hangulatot fiakkeren jötték és omnibuszon mentek.) Bent a szerkesztőségben már együtt ülnek a főmufik: K a a s Ivor báró, Rákosi Jenő és Csukássy József, s éppen azon tanakodnak, hogy nem kellene-e a manapság divatozó szédelgő, inszolid, csak külsőségekre fektetett építkezésekről egy vezércikket dörogni. A báró már fogja a tollat, mikor omnibusz áll meg a kalap-utca 16-ik szám előtt, s a két munkatárs leszáll. A leszákadott plafond agyonütötte a vezércikk témát; marad a pénzügyminiszter expozéja cikktárgynak.

A helyi tudósító azonban működik, mint a hadvezér a harcmezőn. Öt perc múlva már fel van jegyezve nála az eltemetettek neve, kora, családi állapota, a házi ur, az építész, a pallér, az odasietett rendőrtiszt és rendőrorvos neve. Már egy csomó munkást kihallgatott, a pallért keresztkérdésekbe fogta, s az elősiető kétségbeesett családtagokat vizasztalta, a vizaszavai közben is ügyes kérdésekkel kivévén belőlük a tudósításhoz szükséges részleteket. Kezdődik az eltemetettek kiásása.

Még eddig ugyan semmi látszatja.

Pécs város kis pont tán a nagy Dunántulnak? Tán erősebb, hatalmasabb központot akarnak?

Tegyük hát!

Pécs kezdeményezőinek sokkal nagyobb a hazafiságuk, hogy sem oda ne álljanak a nagyobb erőhöz, az irányadó központhoz, ha látják azokat.

Habár nem az a kérdés, hogy hol a központ, kik kezdték, hanem hogy ott legyenek az összes dunántúli megyék.

A dunántul nem csak egyik legáldottabb része az országnak, Kanaánja volt mindig, de értelmisége is oly imponzans, hogy csak sikerrel kezdeményezhet.

Említsünk-e neveket, családokat a dunántúli megyékből?

Ott van hamarjában a többek közt három Nábob: Herceg Eszterházy, herceg Batthyányi, gróf Fesztesics Tasziló, öt megyés püspök és káptalanok, gr. Festeticsok, gr. Eszterházyak, gr. Erdődyek, gr. Apponyiak, gr. Czirákyak, gr. Hunyadiak, gr. Somssichok, gr. Széchenyiek, gr. Zichyek stb. stb. Jankovichok, Inkeyek, Kundok, Somssichok, Skublicsok, Hertelendyek, Gaálók, Vésseyek, Dörtyek, Sárközyek, Jeszenskyek, Csépanok, Svastichok, Bezeredyek, Kenesseyek, Békássyak, Bittók, Ernusztok, Földváryak, Horváthok, Nagyok, Széll-ek, Szilleyek, Thassyak stb. stb.

A közép birtokososztály, az értelmiség hosszu-hosszu sora, az iparosok, a jóakaratu s jó vezetés mellett valódi erősség: a polgárság ezrei.

Minő hatalom ez?

Egyetértésben milyen ércfal?!

Mindmegannyi erős láncszem, s nincs, a ki összekapcsolja őket.

A nagy nevek közül egy-kettő... kik a zászlót kezükbe veszik s a nagy tömeg megy utánuk.

Hol vannak?

Ó akkor már a szerkesztőségbe siet, s megírja a nagy balesetet. Nem szól senkihez, csak „dönti a kutyanyelveket“, vagyis szaporítja a teleirt hosszu szélet papirokat. Ezeket a szerkesztő átolvassa, s az inasnak adja, ez zárt táskába pakkolja, s átvizsi a nyomdába, hol a főszerkesztő (münnyelven metropázas „metteur en page“) darabokra vagdalja, s kiosztja 16 szedője közt. A szedők mindegyike odaviszi betűszekrényé mellé, s elkezd a betűk után kapkodni. Negyed óra alatt a tudósítás ki van szedve, a főszerkesztő a szedést összeállítja, bekéri festékekkel, papírost fektet rá, egy hengert végig gurít rajta, s készen van a kefelevonat. Ezt a kézírattal együtt átvizsi a korrektorokhoz, kik este héttől éjfélt után kettőig egyebet sem tesznek, mint irtják a sajtóhibákat, a roszt szedést javítják. Ha egy-egy cikkel készen vannak, azt visszaküldik a szedőkhöz, ott egy szedő hegyes árral neki áll, a javítás szerint kipiszkálja a hibákat, s jó betűket rak helyébe. Most újra tiszta papírosra huzak a szedést s újra átvizsi a korrektorokhoz, most tessék átolvasni! S ezek a javíthatatlan emberek újra hibákat találnak benne. A korrektorok az ugynevezett „kényszer-olvasók“, nekik muszáj a lapot végig olvasni, akár tetszik, akár nem. A „Budapesti Hírlap“-nál történt egyszer, hogy egy korrektoroknak a politikai nézetei nem egyeztek meg a lap nézeteivel, s mindig az lett a vége, hogy ő a saját nézeteit bele korrigálta a cikkekbe. A szerkesztő természetesen megnagyarázta neki, hogy őt korrektoroknak s nem cikkirónak szerződtették, — s elküldte őt.

Mikor a kiszedett betűtömeg szépen oldalakká van rakva, mint amekkorák a „Budapesti Hírlap“ oldalai, akkor elviszik azokat az u. n. stereotipiába, mely ismét egy külön berendezett helyiség, külön személyzetrel. Itt az oldalakra kemény papírost raknak, s belevetik, úgy hogy a betűtömeg bele nyomódik, s a papírlapok adják a negatív formát. Ezt most egy ládaformába teszik, s olvasztott ólomot öntenek rá. Újra kijön a pozitív forma, mihelyt az ólom megkeményedik.

Az ország annyi vidékén megindult a mozgalom, csak a dunántúli megyék állnak némán, tétlenül?!

Egy óriás terület a Duna és Dráva között. Egy gazdag, virágos kert a tűzhányó hegy mellett...

Roboz István.

Alispáni jelentés

az 1885. évi szeptember 14-iki közgyűlésre.
(Vége.)

A közmunka és utépítészeti ügy a fenálló ügyviteli szabály értelmében a novemberi közgyűlésnek képvényes tárgyat, és az utépítészeti tervezetben előirányzott munkafeladatok teljesítésének — valamint a közmunka váltási és természetbeni szolgáltatások lerovásának felülvizsgálása is az utféligyelő bizottságok által október havában jársonként megtartandó computusok alkalmával fogván teljesíteni, melynek eredménye szinte a novemberi közgyűlés elé terjesztetik, s így azzal a kellő felülvizsgálat által megállapított részletes adatok szolgálódnak a mélyen tisztelt közgyűlés tüzetes számom vétele alapjául: ehhez képest ezuttal csak is a folyó évi május hó 1-től augusztus hó végéig foganatosított utépítési műveletek átlagos kimutatását van szerencsém a központi nyilvántartás alapján a következőkben előterjeszteni, u. is: a jelzett idő alatt közmunkával szállított kavics 24,676 kupac, maradt még szeptember és október havára szállítandó 1152 kupac, — kő szállított 463¹/₂ köb öl, s így kőszállítási hátralék nincs, — utárkolás teljesített közmunkával 220,689 folyó meter, készpénzen 17,588 folyó meter, és szinte készpénzen szállított kavics 2240 kupac; — ezen és a végrehajtott egyéb utépítészeti munkálatokra a helyben hagyott költségelőirányzat alapján kifizetett az utépítészeti alpból:

- 1.) Kő és kavics beszerzés és termelésre 20960 ft 10 kr.
- 2.) Kavicsbánya bérekre — 1150 ft 50 kr.
- 3.) Hidak építése és javítására — 11012 ft 27 kr.
- 4.) Utépítési és árkolási munkákra és uttast tartozékaira — 1344 ft 27 kr.
- 5.) Utszerszám beszerzése és javítására 344 ft — kr.
- 6.) Utkaparói munkákonyvek és iromány szerekre — 115 ft 42 kr.
- 7.) A bisztricezi Mura átvezetési munkálatokra közgyűlési határozat alapján 371 ft 26 kr.
- 8.) Új utak építésére, és pedig:
 - a) a bak-egedei úrtér járó évi részlet 5000 ft — kr.
 - b) a pacsai szakasz építéséért 1195 ft 30 kr.
 - c) a kaszaházi szakasz építéséért 922 ft 52 kr.
- végre 9.) Utkaparói, utbiztosi fizetésre és kezelési költségekre — 5351 ft 76 kr.

vagyis összesen kifizetett 47,747 ft 46 kr.

Ugyan a központi számvevői nyilvántartás és annak 1/2 alatt esatolt részletes kimutatása szerint a folyó évre előírt s részben előző évi hátralékkal fennforgott közmunka váltásból a jelen közgyűlésig befizetett az utépítészeti pénztárba összesen 60,613 ft 32 kr., — maradt tehát még befizetendő 14,504 ft 67 kr.

Az 1879. évi 37-ik t. c. értelmében előírt katonabeszállásolási pótdából ez évben a 1/2 alatti főszámvevői részletes kimutatás szerint befizetett összesen 30,034 ft 51 kr., maradt tehát még befizetendő az előző évről hátralékban maradt 37,789 ft 42 krral együtt 45,812 ft 72 kr.; — a megyei betegápolási pótdából befizetett összesen 13,217 ft 40 kr., s így az előző évi hátralékkal együtt — ami 23,360 ft 64 krt tesz ki — lesz még befizetendő 33,128 ft 73 kr.

S most a lap átváltozik akkora ólmodarabokká, mint amekkorára a „Budapesti Hírlap“ egy oldala. Ezeket az ólmodlapokat átadják a rotációs gép személyzetének, az a hengerekre ráfekteti, s a masina pokoli forgással megindul.

Halt! Még nem! A helyitudósító azt írta, hogy a 3 eltemetett közül kettő meghalt a kórházban. Híjfel után azonban kikocsiz a Rókusba, s arról értesül, hogy mindahárom életben van. Örülten vágat be a szerkesztőségbe, megírja az igazítást; s most a lapnak azt az ólmodoldalát, melyen a szerencsétlenségről szóló tudósítás van, bedobják az olvasztó-kemencébe, újra szednek, korrigálnak, öntenek, s az egész oldal újra készül. Foly a munka egész éjjel: ujságrók, szedők, gépek, vállvetve dolgoznak. Végre a gép elvégezte munkáját. Akkor 20 lány egy nagy teremben hozzálát a lapok összerakásához, címszalagozásához, erős legények ezerével kocsiakra rakják, s a postára viszik. Majd megjelennek a kihordók, kiki megkapja a maga lapját, s vízi szét a főváros nagy területén. A reggeli kávé mellett aztán olvashatja mindenki nyugodtan a plafondbeszakadás történetét.

Ime ez a nagy gépezet, mely naponként mozgásban van, s ez az út, melyet a lapban megjelent minden dolog megtesz. A „Budapesti Hírlap“ mintegy 70 embernek nyújt állandóan kenyeret, s több százra rug azok száma, akiknek belőle nyereségük van (pl. az elárusítóknak, hirdetés-közvetítő ügynököknek stb.)

A tulajdonosok: Csukássy József és Rákosi Jenő, olyan emberek, kiknek privát vagyonuk volt, mielőtt a lapot megindították volna, s e vagyon által biztosított teljes függetlenség mindenkiel szemben hatalmas erőt kölcsönzött e vállalatnak, hatalmasabbat minden kormány, pénzintézet, részvénytársulat támogatásánál. Teleki Sándor gróf (aki csupán a „Budapesti Hírlap“nak ír) mondotta egyszer a szerkesztőknek: „Tudod mi az én ideálom? Hogy Magyarország olyan független legyen, mint a „Budapesti Hírlap.“

A „Budapesti Hírlap“nál uralkodó kollegiális szellem példabeszéddé lett a fővárosi zsurnalisztikában s közirigylés tárgya. A munkatársak testvéreként szeretik és támogatják egymást s a szerkesztők és kiadók minden friss, fiatal erőt fölkarolnak s gárdát nevelnek a „Budapesti Hírlap“ köré, mely így mindig megmarad ifjúnak, frissnek, élénknek és mozgékonyak.

A megye házi és árva pénztárainak törvény által rendelt havi vizsgálatait az illető bizottsággal teljesítvén, az arról szóló hivatalos jegyzőkönyveket 3. alatt azon megjegyzéssel mutatom be, hogy mindkét pénztár mindenkor teljes rendben és a pénztári kezelés hiánytalannak találtatott. —

A megye törzsvagyona a fentebb említett pénztári vizsgálati jegyzőkönyvek és a 4. alatt mellékelt számvevői nyilvántartás szerint áll: részint földterhementesítési és takarékpénztári — részint pedig magán kötvényekben gyümölcsözőleg elhelyezett 18476 ft 64 kr. tőke és ezután esedékesé vált 1006 ft kamat követelésből, mely utóbbinak behajtása iránt az intézkedés megtétele, s így ezen befolyandó kamat összeggel együtt a megyei törzsvagyon tőke állaga jelenleg 19,482 ft 64 krt tesz ki. —

A megye közhatalos szervezete körében a lefolyt 4 havi időszak alatt történt változást illetőleg jelentem, hogy Zala-Egerszeg városának nagy községhől rendezett tanácsú városi átalakulása törvényesabba eljárással és a nagyméltóságú belügyminiszterium jóváhagyásával, a folyó évi április hó 23-án megtartott városi képviselő testület alakuló közgyűlése és a folyó évi május hó 13-án megtartott rendezett tanácsú városi tisztújítás által tényleg foganatba vétett, mely alkalommal a nevezett város polgármesterévé Kovács Károly úr megválasztott, ki is hivatalos állásánál fogva az 1870. 42. t. c. 47. és 57. §§-ai értelmében a megye kültisztviselőjéül tekintendő lévén, mint ilyen a törvényhatósági bizottság közgyűlésein ülésel és szavazattal bír.

Jelentésemnek befejező része — az általános közigazgatási hatósági ügyforgalom kimutatása előtt nem mulaszthatom el sajnálattal felemlíteni, hogy a lefolyt időszak alatt a megyénket — szeretve tisztelt főispánunk méltóságos Glavina Lajos urnak elhunytával ért gyász eset nem áll egy magában, mert a törvényhatósági bizottság tagjai, valamint a megyei tisztikar sorából is ragadt el a halál oly jeles férfiakat, kiknek elhunytá méltán képezi a közrészvétnék tárgyat, így elhunyt folyó évi június hó 29-én Barcza Sándor törvényhatósági bizottsági tag ur, a megyének 1867 ik évtől fogva 1872. évig volt első alispánja, kinek nevéhez az egyéni tiszteleten kívül az alkotmányos élet újbóli megnyitának emléke is fűződik, és a ki a megye története megírásának ügyében még 1868. évben választott 3 tagu megyei küldöttségnek is elnöke volt, s miután az említett 3 tagu megyei küldöttségnek most már 2 tagja elhunyt, annak kiegészítése és a megye történelme megírásának eszközlése iránt intézkedés szükségessége forogván fenn, ez érdemben intézkedésre a mélyen tisztelt közgyűléssel ezenem felkérni bátorodom; nem kevésbé mély sajnálattal érzetével kell jelentem a megyei tisztikar sorában támadt nagy veszteséget az által, hogy a perlaki járásnak méltán köztisztjelet és besülésre érdemesült szolgabírája Kónyári Mihály úr f. évi augusztus hó 22-én elhunyt, — az ez által üresedésbe jött szolgabírói állomás a törvény rendeletéhez képest a jelen közgyűlésen betöltendő lévén, arra — valamint a már május havában üresedésbe jött megyei alpenztárnoki állomásra is — a választás törvény szabta módon a tárgysorozatba kitűztetett.

Végre van szerencsém a megyei közigazgatási központi és összes járási hivataloknak, valamint a megyei árvaszékek ügyforgalmi és tevékenységi kimutatását a folyó évi május hó 1-től fogva augusztus hó végéig terjedő időszakra a következőkben előterjeszteni, u. is: —

	1885. é. május hó 1-én hátralék volt	1885. máj 1-től aug. hó végéig betölt	Összesen	Elintéztett	1885. évi aug hó végéig elintéztelen hátralék
Alispáni hivatal	419	8447	8866	8556	310
Magyei árvaszék	2400	8477	10877	8468	2409
Magyei számvevőség	305	3069	3374	3239	135
Kanizsa v. Tanácsa	38	2754	2792	2738	54
Z.-Egerszeg v.	—	1777	1777	1720	57
Tapolcazi szbírói járás	264	3672	3936	3936	—
Sütemei	22	2319	2341	2320	21
Keszthelyi	14	1679	1693	1663	30
Kanizsai	12	3405	3417	3415	2
Pacsai	—	1899	1899	1899	—
Z.-egerszegi	346	2781	3127	3076	51
Novai	8	2056	2064	2044	20
Alsó-lendvai	—	3154	3154	3121	33
Letenyei	21	1816	1837	1818	19
Perlaki	50	1470	1520	1476	44
Csáktornyai	85	3042	3120	3017	110
Összesen:	3984	51817	55801	52506	3295

Kelt Zala-Egerszegen, 1885. szeptember 12-én.

Svastits Benó
alispán.

A zalamegyei gazdasági egyesület hivatalos értesítője.

Jegyzőkönyve

a zalamegyei gazdasági egyesület Zala-Egerszegen 1885. szeptember hó 13-án tartott rendkívüli közgyűlésének.

Jelenlévők:

Háczky Kálmán elnök, Svastits Benó, Sellyey László, Szabó Imre, Csértán Károly, Szily Dezső, Skublics Jenő, Skublics László, Dervarits János, Baranyay Ödön, Koller István, Hertelendy Ferenc, Szigethy Antal egyesületi tagok, — ez utóbbi ugy is mint titkár és jegyző.

Háczky Kálmán elnök úr üdvözölvén a megjelenteket, a közgyűlést megnyitotta, melyen következő tárgyak vétettek fel és intéztettek el.

58. 215.

Háczky Kálmán elnök úr meleg szavakban előterjeszté, hogy a mint a gyászhierről értesült, hogy Glavina Lajos úr, Zalamegye főispánja a Zalamegye gazdasági

egyesület elnöke Gelsen f. 1885-ik évi augusztus hó 13-án elhunyt — mint a megyei gazdasági egyesület ügyvezető elnöke fájó szívvel értesítette erről a gazdasági egyesület tagjait; — s mélyen érezvén, hogy a boldogultnak elhunytja, ki megyénk szülöttje, már ifjú korában megyénk alkotmányos küzdelmeinek egyik előharcosa, — közügyeinknek lánglelkű bajnoka, — az alkotmányos élet szünetelése alatt megyénkben a hazafias szellemnek és közérzületnek irányadója, az alkotmányos megyei életnek bölcs vezére, — végperceig az anyagi és szellemi haladásnak, az emberiségnek, a közjótékonyaságnak, s minden szép-és jónak melegeklő barátja — felejthetlen emléket hagyott maga után megyénk történelmében — kétszeres veszteség a zalamegyei gazdasági egyesületre, mert ennek egyik hazafias-áldozatkész s fíradhatlan alapítója, mindvégig egyik legtevékenyebb tagja, évek hosszú során át a jelenig buzgó és bölcs elnöke volt, kinek ily mmőségeiben is a megyei gazdasági egyesület életében megyénk mező gazdaszata fejlesztése terén hervadhatlanok érdemei, — felkérte az egyesület t. tagjait, hogy a boldogult jeles férfit iránti tisztelet és kegyelet érzelmeivel őt örök nyughelyére elkísérni, s az engesztelő gyászmisére is megjelenni méltóztassanak, egyszersmind ezen kegyeletes érzelmeik öszinte nyilvánításául a boldogult elhunytat az egyesület házában kifüggesztett gyászlobogóval jelezteté, és ravatalára egy díszes koszorú küldetett e felirattal: „Zalamegyei gazdasági egyesület felejthetlen elnöke és alapító tagja — Glavina Lajos ur hervadhatlan érdemeinek,“ — melyek folytán a boldogultnak Gelsen f. 1885-ik évi augusztus hó 15-én d. u. 4 órakor történt temetésén, s a Zala-Egerszegen f. 1885-ik évi augusztus hó 19-én d. e. 9 órakor tartott engesztelő szent-miséen a gazdasági egyesület testületileg megjelent.

Ügyvezető elnök urnak ezen előterjesztett intézkedése és eljárása egész terjedelmében helyeseltetett, jóváhagyatott, és az egyesület az előadottakat egészben magáévá tevén, a boldogult elhunytja feletti fájdalom részvétét jegyzőkönyvileg kifejezni, és szepőlőden hazafiságtól vezérelt tevékeny életének és érdemeinek emlékéit jegyzőkönyvében megörökítve. — az utókorak is átadni határozta.

59. 216.

Olvastatott Skublics Jenő urnak, a zalamegyei gazdasági egyesület II. alelnökének, Háczky Kálmán ügyvezető elnök urhoz intézett következő tartalmu levele: Tekintetes elnök ur!

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ f. évi július hó 5-én Keszthelyen tartott közgyűléséből 43/175. szám alatt hozott határozata folytán van szerencsém a következőkről értesíteni.

Folyó évi május hó 3-án Zala-Egerszegen tartott közgyűlés alkalmával az alapszabályok értelmében a gazdasági egyesület tisztikara újra alakítván, csekély személyemet a közgyűlés újában is azon megítisztelt bizalmával ajándékozta meg, hogy a II-od alelnöki állásra egyhanglag megválasztani kegyeskedett, — mely bizalom bár mennyire is fokozta bennem azon megyőződést, hogy ez által a gazdaközönség mintegy elismerését kívánta kifejezni azon csekély közreműködésért, — melyet a lefolyt években a gazdasági téren kifejtett szerencsém volt, — más részt nem zárkózhatom el azon megyőződéseimből folyó öntudat elől, hogy a mai viszonyok között a gazdasági egyesületek működése oly nagy fontosságúvá vált, hogy azoknak magas színvonalra emelése ma már nem csak egyesek ambícióját kell hogy képezze, hanem egy nagy fontosságú tényező, melynek minden tagját kell hogy áthassa azon érzet, hogy hazánk közállapotának javulása egyszersmind hazánk anyagi fejlődésének egyik hathatós biztosítéka azon cultúr államok ellenében, melyeknek fejlődött gazdasági viszonyaival csak is egy versenyvetünk, ha a magyar viszaközönség jól felgott érdekében e téren tömörülve teljes odaadással közreműködik; ha tehát a mélyen tisztelt közönség újabb határozata ily irányban hozatot, miben kétkedni alig lehet, ugy én is kötelességemnek ismerem, megyénk legtektintélyesebb gazdáinak ezen egyhangú határozata előtt tisztelettel meghajolni, s a bizalom ezen újabb nyilvánulása felett, amidőn ismételve köszönetet mondanék, szerencsének érdemem ma gamat mélyen tisztelt elnök úr oldala mellett egyesületünk felvirágzásán továbbra is közreműködhetni, felkérem tehát sziveskedjék ezen elhatározásomat a nagy érdemű gazdaközönségnek is alkalmasig becses tudomására juttatni.

Örvendetes tudomásul vétetett. —

60. 217.

Az 1885-ik évi okt. hó 3-án d. e. 9 órakor Budapestén az országos kiállítás hangverseny termében megnyitandó gazda-kongresszuson a zalamegyei gazdasági egyesület képviselőit megválasztott küldöttség tagjainul még

Clement Lipót s Karczagh Béla urak urodalmi hasznóbérlők egyesületi rendes tagok megválasztatván, erről ők s a congresszusi végrehajtó bizottság értesített, s egyszersmind Svastits Benó úr Zalamegye alispánja tisztelettel felkértni határozatot, hogy miután Glavina Lajos ur a küldöttségnek s a megyei gazdasági egyesületnek elnöke, elhunyt, a mennyiben az egyesületnek alelnökei Háczky Kálmán és Skublics Jenő urak is a kongresszusra megjelenni nem fognának, a f. évi július hó 5-én Keszthelyen tartott közgyűlésen 52/165. sz. alatt választott küldöttséggel, mint annak megválasztott s felkért elnöke, a gazdasági egyesületet is képviselni méltóztassék.

61/230.

A lapok után nyert értesülés szerint a budapesti országos kiállítást meglátogató külföldi jeles gazdák f. é. szeptember hó 17-én Zalamegye egy részére — Keszthely vidékére — is kirándulni fogván

azoknak a megye területén a zalamegyei gazdasági egyesület részéről s nevében küldöttsége által leendő üdvözlő fogadtatása elhatározatot, s a küldöttség elnökéül Skublics Jenő, tagjainul Koller István, Inkey László, Somsich Lőrinc, Szabó Imre, Lenek Ödön, Szigethy

Antal titkár — egyesületi tag urak választván egy-
szersmind a Keszthely vidéki gazdakör is felkérte s
megbízott, hogy e küldöttséggel egyetemben a zala-
megyei gazdasági egyesületet is képviselni sziveskedjék.
62. 223. 224. 225. 226. 227.

Tkalesics Iván úr földbirtokos zala-mihályfai,
Hirsch Lipót, Frisch Lipót, Marton Gáspár urak birto-
kosok tapolczai, — Kostyál Ferenc ur szolgabíró per-
laki lakosok

jelentkezésük folytán 1885-ik évi január hó 1-től
fogva az egyesület rendes tagjainul felvették, s erről
ők jelen végzésnek úgy a felvételi okiratnak, az alap-
szabályok — és tüzérbiztosítási díj leengedési kedvez-
mény jegyzék és szőlészeti pályamunka egy példányá-
nak, kézbesítésével — még is az első magyar általá-
nos biztosító társaság soproni főügynöksége, a „Zalame-
gye“ című lap s egyesületi „Értesítő“ kiadó tulajdonosa
s végre Hanty Károly egyesületi pénztárnok ur Zala-
Egerszegen az évi 5 firt tagnagysági díjnak bevételzése
végett — melyek hozzá póstautalvánnyal is beküld-
hetők — a Tkalesics Iván ur által titkár úrnál lefizetett
és Marton Gáspár ur által beküldött öt forint áttételével
értesítettni határozattak.

(Vége köv.)

Csáktornya, 1885. szept. 20.

A csáktornyai Kisdédóvó Egyesület ma adta át
ünnepélyesen rendeltetésének most szervezett kisdédóvó
intézetét. A maga egyszerűségében magasabb és lé-
lekemelőbb ünnepélye Csáktornyának ennél még nem
volt. A komoly munkának, egyesült erőnek és kitartás-
nak, az áldozatkészségtől diadalra juttatott nemes törek-
vésnek ünnepélye volt ez. A lakosság életrevalóságának,
jól felfogott érdekei érvényre jutásának újabb tanujele,
melynek Csáktornya városa oly számtalanszor adott már
kifejezést. —

A társadalom mondta: „legyen!“ és lett is! Ke-
zébe ragadta a zászlót maga és övéi körül is sereglet-
ték. Rövid idő alatt tekintélyes szám követte. A társa-
dalom minden rétege versenyzett az adakozásban és
csak így volt lehetséges, hogy akkora összeg lett
összehozva, mekkora az épület emeléséhez és az első
szükségletek fedezéséhez megkívántott. — Az intézet
80 tanuló képes magába foglalni, mi egyelőre talán el-
sem éretik. De ha az intézmény megszilárdul és életre-
valóságát a jövőben bebizonyítja; ha majd azon közönyt,
mondhatni ellenszenvet legyőzi, melylyel sokan, mint
az ezen vidéken még ismeretlen és általában még csak a
most fejlődésnek indult intézmény iránt viselkednek: úgy
bajosan lesz képes befogadni a város eseméit, kiknek
száma legalább is 150—200-ra tehető. Előre látható te-
hát, hogy az új épület mostani terjedelmében a célnak
sokáig nem felel meg, ki kell tehát bővíteni, amire
pedig, tekintettel az egyesületnek finánciális viszonyaira,
egyelőre kilátás nincs, nem is lehet! És pedig egyse-
rűen azon okból nem, mivel kellő pénzüsszeg nem áll
rendelkezésre. Ami eddig gyűjtetett, ezt teljesen föl-
emésztette az építés, sőt elegendő sem volt; miért is fö-
dőzni kellett az eddig befolyt tagsági díjakkal teljesen,
főll kell az év folyamán pótlólag használni még a tanu-
lók után tandíj fejében befolyandó összegnek egy részét
is. Hol az óvónő, dajka fizetése stb. stb. Egyszóval ezen
képből eléggé látható az egyesületnek terhes helyzete!
Ily körülmények között az ügynek legvérmesebb remé-
nyeket tápláló harcosai sem igen jósolhatnak neki biztos
jövőt. Tagjai számának szaporodását, s így az ez uton
a jövővellemnek remélhető emelkedését várni nem igen
lehet; mert a helybeli intelligens társadalom igen ki-
esiny, pedig ezen nyugszik minden teher. A gyermekek
után befolyandó tandíjra sem számíthatni biztosan, sőt
nem is szabad; mivel nem hogy fölemelni nem lehet
azt, hanem ellenkezőleg le kell szállítani, vagy a tago-
kat a tandíj tekintetében kedvezményben részesíteni
addig, míg az a boldog kor el nem érkezik, mely an-
nak teljes eltörlését hozza magával. Mert, ha azt akar-
juk elérni, hogy az intézetnek üdvös hatásában a lakós-
ság minden rétege részesüljön; ha azt a legszegényeb-
beknek is hozzáférhetővé akarjuk tenni: úgy ha nem
is egészen töröljük el a tandíjt, legalább a tanulók
felét kell majd felmenteni a tandíj fizetése alól. Csak is
így felelhet majd meg az óvó intézet a belé helyezett
várakozásnak; csak is így fogja megmagyarosítani a
gyermekesereg összességét. Csak is ekkor nem lesz mű-
ködése egyoldalú. Ez pedig, úgy hisszük, nemcsak a
városnak, hanem a megyének, a hazának is érdekében
áll.

Ugy tudjuk, hogy az egyesület a magas kormány-
hoz segélyért fordult. Erősen hisszük, hogy a kormány
nem is veszi le róla áldáshozó jobbát. Egy másik for-
rást is ajánlhatnók a segélyezésnek és erre figyelmezt-
tjük az egyesületet, ha ugyan eddig még nem tudna
róla. Ez a segélyforrás magában a megyében van. Értjük
a zalamegyei nemesi pénztárt. Ezen alap kamatai job-
bára kulturális célokra fordíthatnak. Legújabbán is a
magyar nyelvnek terjesztése körül legtöbb sikert föl-
mutató muraközi és vendiskolák tanítóinak jutalmazására
évenkénti jutalom összeget szavazott. Azt hisszük a
csáktornyai kisdédóvó intézetet is magas pártfogása alá
venné! Forduljon hozzá bizalommal az egyesület s nem
kétkelünk, hogy megvonná hathatós támogatását egy
oly fontos intézménytől, a minő a csáktornyai kisdédó-
vó intézet. Hisz a legnemesebb ügyet mozdítaná ezáltal
elő: a magyarosításnak ügyét juttatná diadalra a me-
gyének déli részén. Megérdemelné e pártfogást a haza,
az állam iránt oly rendületlenül tanúsított ragaszkodása —
és szereteteért. Mert, míg egy teljesen magyarrá vált
pontja nem lesz Muraköznek, az egész környékre: addig
Muraköznek magyarosítása nem várható. Csáktornya
eddig is sokat tett e tekintetben. Iskolái mintaszerűen
felelnek meg missziójuknak, hazafias kötelességüket pá-
ratlanul teljesítik már jó ideje, ezután is megteszik; de,
ha segítségükre siethetünk oly kisdédóvóval, mely az
alapot lerakja, mely a gyermeket már ezen szengő,

ugyszólván csesemő korában megmagyarosítva és anya-
nyelvűvé a magyart tegye: miért várjunk, miért ne
siessünk annak fontartásában segédkezet nyújtani ama
városnak, mely a tanügyi fejlesztése és ezzel kapcsolat-
ban a magyarság terjesztése által úgyszólván önfeláldozó
áldozatokat hozott eddig is!

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Kitüntetett kiállítók megyénk területéről. Az
országos kiállítás jury-tanácsának határozatai legköze-
lebb közzététvén, ennek alapján megyénkből kitünté-
tést nyertek: az állati termények csoportjánál kiállítási
nagy érmet: Gróf Festetics Jenő urodalmi kitérő ter-
melésért; Skublics Sándor (Zala-Szt.-Mihály) haladásért.
Az erdészeti csoportnál kiállítási nagy érmet: gróf Feste-
tics Tasziló (Keszthely) kitérő tenyésztésért. A bor és
egyéb szeszes italok csoportjánál kiállítási nagy érmet:
gróf Deym Nándor gazdasága (Lesencez-Tomaj) kitérő
fehér muskatály boráért; Fack Gedő (Badacsony) jeles
fehér rizling boráért; gróf Festetics Tasziló kitérő fe-
hér tomaji boráért; flandriai gróf palini urodalma jó
pezsgőért; köveskálai három bortermelő gyűjteményes
kiállítása, résztvevők: Csekő Gábor kitérő fehér asztali
boráért, Szakály Lajos kitérő fehér bajor és kéknyelű
boráért, Vörösmarty József jó aszú boráért; Keőd Józ-
sef (B. Fűred) jó fehér asztali boráért; magyarországi
kegyes tanítórind alsó-dörgései fehér asztali boráért;
Tarányi Ferenc (P.-Szt.-László) jó fehér asztali boráért;
Ramazetter Vince utódai bor-nagykereskedők (Sümegh)
kitérő fehér, soslai, muskatály és kéknyelű boráért; a
zalamegyei gazdasági egyesület gyűjteményes kiállítása.
Résztvevők: Angyal Antal (Vashegy) jó 1883-iki vegyes
fehér boráért, Baan Kálmán (Szabar) kitérő fehér olasz
rizling boráért, Bődör Ferenc (Rezi) kitérő 1883-iki
vegyes fehér boráért, Bogyay Máté (Badacsony) kitérő
fehér kéknyelű boráért, Bogyay Ödön (Diós) kitérő
fehér rizling boráért, Botka János (Zala-Ujfalva) jó
1883-iki vörös oportó boráért, dr. Csánád Gusztáv
(Cserszeg) kitérő fehér rizling boráért, Dani József
(Lenti) jó vörös burgundi és kadarka boráért, Frisch
Lipót (Badacsony) jó 1882-iki vegyes fehér boráért,
Gelencsér Ferenc (Rezi) jó 1883-iki vegyes fehér bo-
ráért, Isóó Ferenc (Alsó-Lendva) jó 1880-iki vegyes
fehér boráért, Karmossy Vince (Szécsi-Sziget) jeles fehér
furmint boráért, Özv. Magyar Károlyné (Badacsony)
kitérő boráért, Nedeczky Jenő (Feketekastély) jó
1882-iki fehér muskatály és vörös vegyes boráért, Ifj.
Somogyi Zsigmond (Balaton-Fűred) kitérő boráért, Özv.
Skublics Gáborné (Badacsony) kitérő fehér 1883-iki
mászlás boráért, Skublics Gyula (Badacsony) kitérő fehér
kéknyelű boráért és jó törkölt szeszért, Stocker Antal
(Tomaj) jó 1884-iki vegyes fehér boráért, Trsztyánszky
Lajos (Badacsony) kitérő fehér olasz rizling boráért,
Vadász József (Dobri) jó 1883-iki vegyes fehér boráért.
Az építési iparnál kiállítási nagy érmet: Epstein Vilmos
mészegőti (Sümegh) versenyképességért, ifj. Scheiber
Lipót mész- és hamuzsírgyáros (Sümegh) versenyképé-
ségért. A nevelési és közoktatási csoportnál kiállítási
nagy érmet: az alsó-lendvai polgári iskola jó munkáért,
a sümegh városi reáliskola kitérő munkáért. Közremű-
ködői érmet: Taffermer Béla tanár (Sümegh), Kassai
Nándor rajztanár (Alsó-Lendva).

Egyházmegyei hír. Kiss Pál csesztregi plebános
felső-szemenei plebánossá nevezetett ki.

Kitüntetés. O felseje Lázár Bernát zala-szegvári
földbirtokosnak és törvényes utódainak a „szegvári“
előnevet díjmentesen adományozta.

Eljegyzés. Dr. Lukonich Gábor sümeghi járás or-
vos eljegyezte Stamborszky Paula kisasszonyt Szombat-
helyen.

Előléptetések. Festetics Jenő gróf, Tóth István
turedescei ispánt központi — Csáktornyára — pénztá-
rossá, Szilágyi Lajos központi ispánt turedescei ispánna
és Csendes Jenő Géza irnokot központi ispánna ne-
vezte ki.

A nagy-kanizsai társaskör október 4-én tartandó
rendes közgyűlésének tárgysorozata: A választmány
jelentése a kör állapotáról. Jelentés a számadások meg-
vizsgálásáról. A jövő évi költségvetés megállapítása. A
választmány jelentése Szigritz Robert vendéglős által a
körnek használat végett átadott bútorokra vonatkozó
bérszerződés tárgyában. Letár. A választmány és szám-
vizsgáló bizottság megválasztása. Indítványok.

Az ipariskolai bizottság folyó hó 20-án tartotta
együttes ülését az alsófokú kereskedelmi iskolai bizott-
sággal, mikor is elhatározott, hogy oly iparos tanon-
cok, akik az ipariskolai bizottsághoz aziránt folyamod-
nak, hogy a kereskedelmi iskolába óhajtanak járni, a
megfelelő tandíj lefizetése mellett felvehető, azonban
az ipariskola megfelelő osztályának rajzóraira is kötele-
sek bejárni; mert a rajz, mely az ipariskola egyik fő
tárgyát képezi, a kereskedelmi iskolában nem tanítat-
tik. Az ipariskolánál a beiratási idő október hó 11-ére
tűzetett ki, a tanítás pedig október hó 16-án kezdődik.
Végül szeptember hó 27-ére új ipariskolai bizottsági
ülést tűzetett ki, egyúttal a megyei kir. tanfelügyelő úr
felkérte, hogy ez időre az ipariskolára vonatkozó s
kilátásba helyezett javaslatát sziveskedjék megbeszélés
végett a gyűlés elé terjeszteni.

A szüret — mint lapunkban közöltük — október
hó 12-ére tűzetett ki, többen azonban kérvényt adtak
be a határnap megváltóztatása iránt, miért is a tanács
a szüreti határnap megállapítása végett f. hó 27-én
délelőtt 9 órára gyűlésre hívta egybe a szőlős gazdá-
kat. Jó lesz részen lenni, nehogy a folyamodók sora-
kozva, korábbi határnapot állapítsanak meg.

Helyettesítés. A polgármester a főjegyzői állás
betöltéséig helyettesnek Németh Elek okleveles jegyzőt
nevezte ki.

Csáktornyan f. hó 20-án nyitották meg a kisdédó-
vó intézetet. Több éve már, hogy az úgy vajudott, s
nem lehet mondani, hogy tán részvételesség zsbibbasztaná
az érdeklődést. Csakhogy a kisvárosnak kisközönsége

hamar kimerült a gyűjtés különféle módjában. S tán
még igen soká késig vala a dolog, ha a város nagylel-
kűen oda nem ajándékozta egyik középületét, melyet
némi átalakítással nagyon csinosan restauráltak. A mon-
dott napon Samu József képz. igazgató, mint a Kis
dédóvó-egyesület elnöke (kinek a végmegoldás nehézsége
még sok tenni valót adott s határozottan dicséretére
váltak), szép számú közönség jelenlétében gyönyörű be-
széddel nyitá meg az óvodát, s adta át ünnepélyesen Mol-
nár Mária óvónőnek. A képezdei növendékek záradékul
a Hymnust énekelték.

Egy becsületsértési per. Vadnay Andor orsz.
képviselő ellen tudvalevőleg Nagy Pál szepeszi földbir-
tokos a tapolczai kir. járásbírósnál panaszt emelt a
múlt évi képviselő-választás alkalmával tartott utcai
szónoklatában ellene felhozott, valamint egy hozzá in-
tézett levélben foglalt becsületsértő kifejezések miatt.
A tapolczai kir. járásbírósnak ennek folytán a képviselő-
házat megkereste Vadnay Andor mentelmi jogának
felfüggesztése iránt, mi Vadnay határozott kívánságára
meg is történt. A végtárgyalás ez ügyben f. hó 24-én
tartott meg Strausz Lajos kir. aljárásbíró előtt, ki is
panaszolt Vadnay Andort mindkét rendbeli becsület-
sértésben vétkesnek találván, az utcai szónoklatban
elkövetett becsületsértésért 100 firt, a levélbeliért pedig
25 firt pénzbírságra ítélte. Az ítélet nyomban kihirdet-
tétvén, ellene panaszos és vádlott fellebbezést jelentet-
tek be.

Szinészet. Csáktornyára a lefolyt hét elején érke-
zett meg Irsay B. Zsigmond szintársulata, s első dara-
bul Csiky vigjátékát, a „Buborékok“ at hozták színre.
Ezután a „Senki fia“, „Nőuralom“ és „Az arany ember“
jutottak deszkákra. Általában sok igekezzettel játsza-
nak, noha a tehetséget nagyon kell keresni. Kiváló
alakok: az Irsay, Leövey, Szabolcsy és Krassóy párok,
Géczi, Farkas Mariska stb. A közönség eléggé pártolja
a 22 tagból álló társulatot.

Országos vásárok megyénkben október hóban:
4-én Turnischán, 6-án Perlakon, 10-én Rác-Kanizsán,
12-én Nagy-Kanizsán, 13-án Csáktornyán és Bacsahelyen,
18-án Alsó-Vidoveczen, 26-án Sümeghen és Letenyén,
28-án Zala-Egerszegen, Alsó-Lendván és Kapolcson,
31-én Csesztregben.

A szent-ilonai országos vásár, mely f. hó 22-én
tartott, minden tekintetben igen lanyha volt; kevés
eladó s még kevesebb vevő jelentkezett. A kevés számú
ló és szarvasmarha igen olcsón kelt el. Az olasz vevők
ez alkalommal kevés lovat s mintegy 60—70 darab
szarvasmarhát vásároltak meg.

Talált hulla. F. hó 17-én Bókaházánál a Zala to-
lyóban egy 25—30 évesnek látszó magas, széles vállú,
erős testalkatú ismeretlen egyén találtott halva. Bal-
karján szivalakú körben cinoborrel K. S. betűk és
1879., jobb karjában szivalakban 1858. volt kiverve.
A feltalált hullán külérőszak nyomai voltak láthatók és
pedig fején egy nagy vágás valószínűleg baltával, a
vágás által feje szétzúzott. Valószínűleg a szentgyörgy-
vári berekben gyilkolták meg; az ismeretlen tettesek
kipuhatólása iránt a nyomozás megindított.

A „Budapesti Hírlap“ ot, mint rendkívülien elter-
jedt fővárosi napilapot, ajánljuk a t. e. olvasó közönség
figyelmébe. Előfizetési ára: negyedévre 3 firt 50 kr.,
egy hóra 1 firt 20 kr. Előfizetheti, legcélszerűbben
pósta utalvánnyal e címen: Budapesti Hírlap, kalap-
utca 16. sz. Budapestben.

Sok évi megfigyelés eredménye. Emésztési gyen-
geségeknél és étvágy hiánynál valamint egyáltalán min-
den gyomorbeteg MOLL valódi Seidlitz pora
biztosabban, mint bármely más szer segíti elő az emészté-
st és erősíti a gyomort. Dobozonekint egy firt o. é.
kapható. A vidéken minden gyógyszerüzemben és fűszer-
kereskedésben határozottan MOLL készítménye ennek
gyári jelvényével és aláírásával kéréndő.

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

Pályázat.

Zala-Egerszeg rendezett tanácsú város ta-
nácsának határozatához képest ezennel közhírré
tétetik, hogy az előbbi választás megsemmisítése
folytán üresedésbe jött

főjegyzői állomás

nyilvános pályázat utján betöltetik, miről a
pályázni kívánók oly hozzáadással értesített-
nek, hogy ezen, 800 firt fizetéssel javadalmaz-
zott főjegyzői állás elnyeréseért folyamodványuk
kat Zala-Egerszeg város polgármesteréhez
f. évi október hó 16-ig bezárólag nyújtsák be.

Zala-Egerszeg, 1885. szeptember 15-én.

Kovács Károly s. k.
polgármester.

2000 forintot

szerezhetnek bármely állású, pontos és meg-
bizható egyének évenként minden különös idő-
vesztés nélkül, akik a birtokos osztálynál
megfordulnak.

Ajánlatok a jelenlegi állások megneve-
zésével SC:ALEK HENRIK hirdetési irodájába
intézendők Bécsbe „2000 sz.“ címmel.

Legjobb és legolesobb
Kávé és Thea
beszerzési forrás.
ETTLINGER & Co Hamburg
(Világ-posta szétküldés)

ajánlják finom és izletes árúkat postán, portamente- sen ingyenes csomagolással, utánvételt vagy a vétel- telár előleges beküldése mellett 5 kilós csomagokban.	
Közönséges kávé, izletes	3 frt 15 kr.
Río, finom, erős	3 frt 45 kr.
Santos, szerfelett tiszta	3 frt 75 kr.
Cuba zöld, erős, brillant	4 frt 15 kr.
Mocca-gyöngy valódi	4 frt 25 kr.
Domingo, igen finom	4 frt 70 kr.
Campinas, szerfelett finom	4 frt 90 kr.
Ceylon, kekes zöld, erős	4 frt 95 kr.
Java zöld, erős, izletes	5 frt — kr.
Arany java, erős, izletes	5 frt 15 kr.
Portorico, zamatos, erős	5 frt 25 kr.
Gyöngy kávé, igen finom, zöld	5 frt 55 kr.
Java, igen jó, igen izletes	5 frt 95 kr.
Plantago, zamatos	6 frt 20 kr.
Menado, szerfelett finom, barna	6 frt 30 kr.
Arab mocca,	7 frt 20 kr.
Chinai thea kilója	1 frt 70 kr.
Congo, igen finom	2 frt 60 kr.
Souchong, szerfelett finom	3 frt 70 kr.
Pecoo-Souchong, igen finom	4 frt 90 kr.
Császár thea, legjobb minős.	4 frt 20 kr.
Asztali rizs, igen finom 5 kiló	1 frt 40 kr.
Jamaicai Rum, 4 liter	4 frt 20 kr.
(aviar) 2 kiló tartalommal	4 frt 15 kr.
(gyengén szóva) 1/2	1 frt 65 kr.
Matjes-Hering 5 kilós	(2 frt 05 kr.
(aj delicatesse) hordóban	(2 frt 60 kr.

Árjegyzék ingyen, bérmentve.

KIALLÍTÁS **KIALLÍTÁS** **KIALLÍTÁS** **KIALLÍTÁS** **KIALLÍTÁS** **KIALLÍTÁS**

MECHVÁS.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

A FOLYÓ ÉVI ORSZÁGOS KIALLÍTÁS ALKALMÁBÓL

1. YACZI KÖRÜLT NŐ. BUDAPESTEN és YACZI KÖRÜLT NŐ.

SAJÁT KÜLÖN É. OZÉRA ÉRTETT HELYSÉGEIBEN

RENDEZETT BE.

GAZDASÁGI GÉP-KIALLÍTÁS

RENDEZETT BE.

MELYNEK SZÁZAS MEGTARTÁSÁRA

szere az érdeklődők

lisztellett meg

hivatnak.

1885

1885

1885

1885

Árverési hirdetmény.

Az alsó-lendvai kir. jbiróság mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Isóó Ferenc** végrehajthatónak **Maschanczer Lipót és társai** végrehajtást szenvedők elleni 1048 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében az alsó-lendvai kir. jbiróság területén levő, Dobri községében fekvő, a dobrii 227. sz. tjkvben A. §. 1. sor sz. a. felvett és alperesek nevében álló és az adó alapján 161 frt 50 kr-ra becsült, továbbá a dobrii 345. sz. tjkvben A. I. 1—3. sor sz. a. felvett közös legelőből Maschanczer Lipót és László nevében álló és az adó alapján 10 frt, 229 frt és 34 frtra becsült ingatlan részekre az árverést 161 frt 50 kr., 10 frt, 229 frt és 34 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1885. évi november 23-ik napján délelőtti 10 órakor** Dobri községében a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 16 frt 15 krt, 1 frtot, 29 frt 90 krt és 3 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság tkkvi hatósága Alsó-Lendván 1885. évi szeptember hó 9-én.

NÁBRÁCKY LAJOS
kir. aljbíró.

226. 1—1.

Kiadóhivatal: Budapest, V., nádor-utca 7. sz.

Legelterjedtebb s legolcsóbb magyar napilap.

PESTI HIRLAP

pártoktól s kormánytól egyaránt független

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelen mindennap, hétfőn és ünnepet követő napokon is, 16—20 oldalnyi terjedelemben.

Októbertől kezdve rotációs gépen nyomatik, mely a lapot óránként 10,000 példányban, teljes 16 oldalon, könyvalakban, felvágva állítja elő.

Minden héten rendes **ZENEMELLÉKLET** válogatott zenedarabokkal.

Előfizetési ára: egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr.

Mutatványszámok egy hétiig ingyen és bérmentve küldetnek.

Rovatvezető munkatársak: Antalik Károly, Gyöngyösi László, Luby Sándor, Schmittely József, Tabori Róbert, stb.

Munkatársak:

Pulszky Ferenc

Beksics Gusztáv

Törs Kálmán

Pesty Frigyes

Borostyáni Nándor

stb. stb.

Munkatársak:

Mikszáth Kálmán

Dr. Ágai Adolf

Bartók Lajos

Tóth Béla

Dr. Kenedi Géza

felelős szerk.

stb. stb.

Biztos kereset!

Mindenki tőke és kockázat (risico) nélkül osztrák-magyar állam- és díjsorsjegyek részlet-fizetés mellett eladása által az 1883. évi XXXI. törvények szerint

havonta 100—300 frtot kereshet

Ajánlatok a jelen foglalkozás megnevezésével intézendők:

Lang Lipót,

nemzetközi hirdetési irodájába
Budapest, Dorottya-utca 9.

2941 tk. 1885.

Árverési hirdetmény.

A zala-egerszegi kir. tszék mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Arvay Lajos** t. ügyész kiskoru **Dávid Annának** mint néhai **Dávid Györgyné** szül. **Németh Mária** jogutódjának képviselőtébeni végrehajthatónak özv. **Csordás Györgyné** szül. **Varga Anna** végrehajtást szenvedők elleni 385 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zala-egerszegi kir. tszék területén levő, Bezeréd község határában fekvő, a bezerédi 215. sz. tjkvben foglalt s **Varga Anna** özv. **Csordás Györgyné** nevében álló A. §. 96. hrsz. ingatlanra 160 frtban, a §. 575. hrsz. ingatlanra 159 frtban, a §. 828. hrsz. ingatlanra 15 frtban, a §. 903. hrsz. ingatlanra 68 frtban és §. 939. hrsz. ingatlanra 20 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1885. évi november hó 23-ik napján délelőtti 10 órakor** a bezerédi községbíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 16 frtot, — 15 frt 90 krt,

— 1 frt 50 krt, — 6 frt 80 krt és 2 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Zala-Egerszeg, 1885. évi szeptember hó 4-én.

A kir. tszék mint tkkvi hatóság.

194 v. 1885.

Árverési hirdetmény.

Atulirt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zala-egerszegi kir. járásbíró 4508. számú végzése által **Udvarny Ferenc** Vas-Zalai takarékpénztári igazgató végrehajtó javára **Kocsis György** nagykutas lakos ellen 190 frt tőke és ennek járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 322 frt 50 kr-ra becsült 57 kereszt gabona, 5 db. borju, két ló és egy szekérből álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladása elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis Nagy-Kutason leendő eszközésére **1885-ik év szeptember hó 30-ik napjának délelőtti 10 óra**ja határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Z.-Egerszeg, 1885-ik évi szeptember hó 14.

NEMES SÁNDOR
kir. bir. végrehajtó.

228. 1—1.

Nyomatott Tahy R. gyorssajtóján Zala-Egerszeg.

3346 tk. 1885.

Árverési hirdetmény.

A zalaegerszegi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Kaufman Hermin** végrehajthatónak **Toth Ferenc, Toth Katalin, Rozalia, Anna, Erzsébet** végrehajtást szenvedők elleni 233 frt 11 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zala-egerszegi kir. tszék területén levő, a zala-mindszenti s zala-lövői határokban fekvő, a zala-mindszenti 56. sz. tjkvben felvett ingatlanoknak a végrehajtást szenvedők nevében álló felerészeire, nevezetesen a I. 1—6. sorsz. alatt felvett ingatlanok felerészeire 335 frt, a §. 1. sorsz. alatti ingatlanok felerészeire 8 frt 50 kr., a §. 2. sorsz. alatti ingatlanok felerészeire 8 frt 50 kr., a §. 3. sorsz. alatti ingatlanok felerészeire 24 frt 50 kr., a zala-mindszenti 131. sz. tjkvben A. §. 1. sorsz. alatt felvett szőlőbirtokra 80 frt, s a zala-lövői 209. sz. tjkvben A. §. 1. sorsz. alatt felvett szőlőbirtokra 106 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1885. évi november hó 30-ik napján délelőtti 10 órakor** Zala-mindszenten a községbíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 33 frt 50 krt, 85 krt, 85 krt, 2 frt 45 krt, 8 frtot, s 10 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Zala-Egerszeg, 1885. évi szeptember hó 4-én.

A kir. tszék mint tkkvi hatóság.